वरं प्राणपरित्यागः शिरसो वापि कर्तनं ।
न तु स्वामिपदावाप्तिपातकेहोरुपेक्षणं ॥ ११९ ॥

पिङ्गलकः सादरमाह । अथ भवान् किं वक्तुमिच्छति । दमनको ब्रूते । अयं तावत् संजीवकस्तवोपरि न सदृशव्यवहारः । तथा च स मत्संनिधान एव
5 स्वामिनः शक्तित्रयनिन्दां कृत्वा राज्यमेवाभिलषति । एतच्छ्रुत्वा पिङ्गलकः सभयं साश्चर्यं तूष्णीं स्थितः । दमनकः पुनराह । देव सर्वामात्यपरित्यागं कृत्वा त्वयैक एवायं सकलकार्याधिकारी कृतः । अयं च महान् दोषः । यतः ।

अत्युच्छ्रिते मन्त्रिणि पार्थिवे च विष्टभ्य पादावुपतिष्ठते श्रीः ।
10 सा स्त्रीस्वभावादसहा भरस्य तयोर्द्वयोरेकतरं जहाति ॥ १२० ॥

अपरं च । एकं भूमिपतिः करोति सचिवं राज्यप्रमाणं यदा ।
तं मोहाच्छ्रयते मदः स च मदालस्येन निर्भिद्यते ।
निर्भिन्नस्य पदं करोति हृदये तस्य स्वतन्त्रस्पृहा ।
स्वातन्त्र्यस्पृहया ततः स नृपतेः प्राणान्तिकं द्रुह्यति ॥ १२१ ॥

15 अन्यच्च । विदग्धस्य च भक्तस्य दक्षस्य चलितस्य च ।
अमात्यस्य च दुष्टस्य मूलादुद्धरणात् सुखं ॥ १२२ ॥

किं च । यः कुर्यात् सचिवायत्तां श्रियं तद्व्यसने सति ।
सोऽन्धवज्जगतीपालः सीदेत् संचारकैर्विना ॥ १२३ ॥

स च सर्वकार्येषु स्वेच्छातः प्रवर्तते । तदत्र प्रमाणं स्वामी । एतज्जानामि ।
20 न सोऽस्ति पुरुषो राजन् यो न कामयते श्रियं ।
परस्य युवतीं रम्यां साकाङ्क्षं नेक्षते च कः ॥ १२४ ॥

सिंहो विहस्याह भद्र यद्यप्येवं तथापि संजीवको मम महास्नेहभूमिः ।